

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Svk/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200212
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8021200212.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej, zo sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a zo sudcu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD. (sudca spravodajca), vo veci žalobcu (sťažovateľa): H. I. F., nar. XX. Q. XXXX, V. XX, XXX XX V., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 2906/12, 810 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. spisu KT/6965/2021, ČRZ: 22565/2021 z 18. marca 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1 S 20/2021-69 z 28. apríla 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť odmieta.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca žiadosťou z 10. augusta 2020 požiadal Centrum právnej pomoci, kanceláriu Prešov (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“ alebo „prvostupňový správny orgán“) o poskytnutie právnej pomoci vo veci podania dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/11/2020 z 9. júna 2020.

2. Žalobca podal žiadosť na predpísanom tlačive v zmysle prílohy č. 1 k vyhláške Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 544/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. K žiadosti však žalobca nedoložil všetky doklady potrebné pre posúdenie materiálnej núdze.

3. Keďže žiadosť o poskytnutie právnej pomoci neobsahovala všetky doklady potrebné na zistenie skutkového stavu a skutočností, na základe ktorých žalobca žiadal o poskytnutie právnej pomoci, správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. spisu KaPO/20289/2020, ČRZ: 106623/2020 z 25. septembra 2020 prerušil správne konanie a vyzval žalobcu na doplnenie požadovaných údajov a dokladov v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia. Išlo najmä o doklady potrebné na zistenie príjmu žalobcu preukazujúce materiálnu núdzu v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) s odkazom na ustanovenie § 3 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 601/2003 Z. z.“), keď na zistenie príjmu žalobcu sa na účely určenia súm životného minima započítava aj príjem jeho manželky (písm. a/) a zároveň u rodičov s nezaopatreným dieťaťom aj príjmy rodičov, a taktiež príjem nezaopatreného dieťaťa žijúceho s nimi v domácnosti (písm. b/). Správny orgán prvého stupňa žalobcu poučil, že ak v uvedenej lehote neodstráni nedostatky svojho podania, konanie zastaví.

4. Žalobca sa 9. novembra 2020 vyjadril, že k žiadosti doložil všetky požadované doklady v zmysle zákona, ktoré podľa neho jednoznačne preukazujú nárok na pridelenie advokáta na celé konanie. Pokiaľ správny orgán prvého stupňa žiada doklady, ktoré sa týkajú jeho manželky a dcéry, má kontaktovať priamo ich. Navyše s manželkou má oddelené vlastníctvo, načo správny orgán prvého stupňa upozorňoval niekoľkokrát.

5. Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. KaPO/20289/2020, ČRZ: 133575/2020 z 2. decembra 2020 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci zastavil. V odôvodnení uviedol, že žalobca ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia nedoplnil k svojej žiadosti potrebné doklady a údaje, ktoré sú nevyhnutné, na posúdenie splnenia podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. K tvrdeniam žalobcu uviedol, že v rozhodnutí o prerušení konania dostatočne jasne vysvetlil, na základe akých dôvodov a zákonných ustanovení, požaduje od žalobcu uvedené doklady a údaje. Žalobca ako účastník konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci je povinný správne orgánu prvého stupňa preukázať skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o jeho nároku. Manželka žiadateľa a jeho dcéra nie sú osobami povinnými poskytovať správne orgánu prvého stupňa súčinnosť v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. Lustráciou v starších spisoch nebolo možné zabezpečiť všetky doklady potrebné pre posúdenie splnenia podmienok na poskytnutie právnej pomoci, resp. tieto nespĺňali náležitosti v zmysle § 10 ods. 1 druhá veta cit. zák.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom zopakoval argumenty zo svojho vyjadrenia z 9. novembra 2020. Centrum právnej pomoci (ďalej len „žalovaný“) rozhodnutím č. spisu: KT/6965/2021, ČRZ: 22565/2021 z 18. marca 2021 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) zamietlo odvolanie žalobcu a potvrdilo prvostupňové rozhodnutie, pretože malo za to, že správny orgán prvého stupňa postupoval v súlade s účinnými právnymi predpismi, najmä zákonom č. 327/2005 Z. z. a zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“). V odôvodnení žalovaný dodal, že žalobca je účastníkom konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktoré sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosti uvedené v žiadosti, ktorú žalobca podáva na predpísanom tlačive. Je zrejmé, že je vecou žalobcu, aby preukázal správne orgánu prvého stupňa skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o nároku na poskytnutie právnej pomoci. Pokiaľ žalobca nesúhlasí s podmienkami, ktoré je potrebné naplniť pre účely priznania nároku na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci, nie je povinný využívať služby Centra právnej pomoci, ktoré zabezpečuje poskytovanie právnej pomoci v súlade s podmienkami zákona č. 327/2005 Z. z. Záverom žalovaný dodal, že rozhodnutie o zastavení konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je meritórnym rozhodnutím, preto má žalobca v predmetnej veci možnosť opätovne požiadať o priznanie nároku.

II. Konanie na správnom súde

7. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorú Krajský súd v Prešove (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 1 S 20/2021-69 z 28. apríla 2022 (ďalej len „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol. Skonštatoval, že prvostupňový správny orgán bol v konaní aktívny, keďže si za účelom doplnenia podania a podkladov pre rozhodnutie obstaral z iných administratívnych spisov tie údaje, ktoré s ohľadom na požiadavku časovej relevantnosti mohol v konaní použiť. Doklady požadované prvostupňovým správne orgánom boli podľa názoru správneho súdu vyžadované dôvodne, keďže mali preukázať naplnenie nevyhnutnej podmienky pre priznanie právnej pomoci žalobcovi, a to stav jeho materiálnej núdze prostredníctvom preukázania jeho príjmu a príjmu spoločne posudzovanej osoby a to manželky žalobcu. Potreba skúmania príjmu spoločne posudzovaných osôb vyplýva priamo z ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. a zákona č. 601/2003 Z. z., o čom bol žalobca v dostatočnej miere zrozumiteľne informovaný aj v rozhodnutí o prerušení konania v spojení s výzvou na odstránenie nedostatkov. To isté podľa správneho súdu platí aj pre možnosť stanovenia okruhu ďalších spoločne posudzovaných osôb, medzi ktoré s ohľadom na dostupné informácie mohla patriť aj dcéra žalobcu, čo bolo v konaní nevyhnutné preveriť. Samotné zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na ktoré žalobca poukazoval, nezakladá za predpokladu trvania manželstva situáciu, pri ktorej bolo možné manželku žalobcu z okruhu spoločne posudzovaných osôb vylúčiť.

8. Správny súd tiež skonštatoval, že konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci je uskutočňované na základe žiadosti (návrhu účastníka konania) a nejde o konanie vedené z úradnej povinnosti (ex off). Toto konanie sa síce riadi zásadou materiálnej pravdy, avšak je potrebné prihliadať aj na to, že je ovládané prejednacou zásadou, a nie zásadou vyhľadávacou. V praxi to znamená, že aj s poukazom na § 34 ods. 3 a § 4 ods. 1 Správneho poriadku sa od účastníka konania oprávnené očakáva vlastná procesná aktivita na preukázanie skutočností podstatných pre rozhodnutie o jeho nároku.

9. Dodal, že správny orgán prvého stupňa má povinnosť podľa možnosti v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. zabezpečiť doklady a údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa cit. zák. Manželka a dcéra žalobcu však

nie sú účastníkmi konania o žiadosti, a nie sú voči správne orgánu prvého stupňa osobami, ktoré sú mu povinné poskytovať súčinnosť, preto nebol daný zákonný dôvod, aby ich správny orgán prvého stupňa vyzýval na predloženie požadovaných dokladov. Osobou, s ktorou správne orgány konali a ktorá má procesné právo a zároveň povinnosť súčinnosti pri zabezpečovaní podkladov pre rozhodnutie, bol žalobca ako žiadateľ o právnu pomoc.

10. Zdôraznil, že z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplynulo, že žalobca v stanovenej lehote nepredložil podklady oprávnené požadované prvostupňovým správne orgánom a tieto nepredložil ani v rámci odvolacieho konania, čím bola vytvorená prekážka pre rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu na právnu pomoc a zároveň došlo k naplneniu obligatórneho dôvodu pre zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. d) Správneho poriadku. Prvostupňový správny orgán teda nemal inú zákonnú možnosť, než konanie zastaviť.

11. Záverom poučil žalobcu, že proti tu napadnutému rozhodnutiu správneho súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu. Taktiež, že sťažovateľ (žalobca) musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom a kasačná sťažnosť a iné podania musia byť advokátom spísané. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak má sťažovateľ (žalobca), jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

III. Argumentácia účastníkov konania v kasačnom konaní

12. Žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) nezastúpený advokátom podal proti tu napadnutému rozhodnutiu správneho súdu 20. júla 2022 stručne koncipovanú kasačnú sťažnosť v elektronickej podobe bez autorizácie na e-mailovú adresu podateľne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“). Žiadal v nej zrušiť rozhodnutie správneho súdu z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g), h), i) a j) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a vec vrátiť správne súdu na ďalšie konanie.

13. V kasačnej sťažnosti ďalej uviedol, že bližšie zdôvodnenie jednotlivých kasačných dôvodov dodatočne kasačnému súdu doloží. Následne zopakoval svoju argumentáciu z predchádzajúcich podaní, že požadované doklady, ktoré správne orgánu prvého stupňa predložil, jednoznačne preukazujú jeho nárok na poskytnutie právnej pomoci na celé konanie a akékoľvek ďalšie doklady, ktoré sa týkajú jeho manželky a dcéry, majú správne orgány vyžadovať od nich. Podľa sťažovateľa sa s jeho argumentáciou a tvrdeniami žalovaného správneho súdu dostatočne nevysporiadal.

14. Podanie vo veci samej z 20. júla 2022 sťažovateľ doplnil vlastnoručne podpísanou listinnou formou podania, ktoré bolo podľa odtlačku podacej pečiatky Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) do jeho podateľne doručené 2. augusta 2022.

15. Žalovaný zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu a navrhol kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietnuť, pretože sa stotožnil s rozhodnutím správneho súdu.

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

16. Vec bola predložená Najvyššiemu správne súdu 27. júna 2023, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto uznesenia.

17. Najvyšší správny súd najskôr skúmal, či sú splnené procesné podmienky na vecné prejednanie kasačnej sťažnosti.

18. Podľa § 443 SSP v znení účinnom k podaniu kasačnej sťažnosti musí byť kasačná sťažnosť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu oprávnenému subjektu, ak cit. zák. neustanovuje inak (ods. 1). Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je podľa § 443 písm. a) SSP 30 dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 a podľa § 443 písm. b) SSP 7 dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia (ods. 2). Zmeškanie lehoty uvedenej v ods. 1 a 2 nemožno odpustiť (ods. 5). Podľa § 69 SSP do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty (ods. 3). Lehota určená podľa mesiacov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty (ods. 4). Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správne súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času (ods. 6).

19. Podľa § 444 SSP kasačná sťažnosť sa podáva na správne súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (ods. 1). Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (ods. 2).

20. Kasačný súd úvodom upozorňuje, že pri rozhodovaní v danej veci nebolo možné nechať bez povšimnutia, že poučenie správneho súdu zreprodukované v bode 11 tohto uznesenia nezodpovedá osobitostiam správneho súdneho konania v prejednávanej veci. Správny súd v poučení tu napadnutého

rozhodnutia uviedol, že kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu, čo je však lehota, ktorá nezodpovedá ustanoveniu § 443 ods. 1 SSP. Keďže v uvedenej veci nešlo o žiadny z osobitých prípadov, ktoré sú uvedené v § 443 ods. 2 písm. a) s odkazom na § 145 ods. 2 SSP, správny súd mal sťažovateľa poučiť v zmysle § 443 ods. 1 SSP tak, že jeho kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu. Rozhodnutie správneho súdu bolo sťažovateľovi doručené 20. júna 2022, čo znamená, že pri počítaní lehoty podľa dní v zmysle § 69 ods. 3 SSP a pri počítaní lehoty podľa mesiacov v zmysle § 69 ods. 4 SSP, posledný deň lehoty na podanie kasačnej sťažnosti v tu posudzovanej veci pripadol zhodne na 20. júla 2022. Kasačný súd preto konštatuje, že pokiaľ sa aj sťažovateľ riadil pri podaní kasačnej sťažnosti nesprávne uvedenou lehotou v poučení rozhodnutia správneho súdu, táto lehota márne uplynula v rovnaký deň ako jednomesačná lehota v zmysle § 443 ods. 1 SSP, a preto uvedeným pochybením správneho súdu nemohol byť sťažovateľ poškodený, ani ukrátený na svojich právach.

21. Hoci sťažovateľ podal proti tu napadnutému rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť v elektronickej podobe 20. júla 2022, t. j. v posledný deň lehoty, kasačný súd mal však zo súdneho spisu za preukázané, že sťažovateľ tak urobil na e-mailovú adresu podateľne Najvyššieho súdu (č. l. 91). V zmysle § 69 ods. 6 SSP sa lehota považuje za zachovanú, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, čo platí aj v prípade, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času. V zmysle § 19 ods. 1 SSP v znení účinnom v čase podania kasačnej sťažnosti sťažovateľom sa za správne súdy považujú Najvyšší správny súd, krajské súdy a v zákonom ustanovených prípadoch aj okresné súdy. Na základe uvedeného kasačný súd dodáva, že od 1. augusta 2021, kedy Najvyšší správny súd začal svoju činnosť a prešiel na výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal Najvyšší súd (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), sa v zmysle cit. ustanovenia § 19 ods. 1 SSP Najvyšší súd už viac nepovažuje za súd správny.

22. Na tomto mieste sa kasačnému súdu žiada poukázať na uznesenie rozšíreného senátu Nejvyššího správního soudu České republiky sp. zn. 1 Azs 51/2007 z 18. decembra 2008 v zmysle ktorého sa kasačná sťažnosť podaná na nepríslušnom súde považuje za podanú včas len v prípade, ak bola v lehote na podanie kasačnej sťažnosti odoslaná správne súdu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, prípadne Najvyššiemu správne súdu. V súlade s týmto záverom sú aj autori Veľkého komentára k Správne súdne poriadku, ktorí dopĺňajú, že sa nevyžaduje, aby kasačná sťažnosť bola v zákonom stanovenej lehote súdu príslušnému podľa zákona aj doručená, pokiaľ ju nepríslušný súd v posledný deň lehoty odovzdá na prepravu orgánu, ktorý má povinnosť ju doručiť, alebo ju doručí priamo do podateľne správneho súdu, ktorý rozhodnutie vydal, alebo do podateľne Najvyššieho správneho súdu (pozri v tomto smere Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2018, 1647 s.).

23. V prejednávanej veci však nešlo o vyššie uvedený prípad, keďže sťažovateľ zaslal kasačnú sťažnosť v elektronickej podobe na e-mailovú adresu podateľne Najvyššieho súdu v posledný možný deň lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, t. j. 20. júla 2022 o 20:35 hod., kedy pracovníčka podateľne Najvyššieho súdu preposlala túto kasačnú sťažnosť v úradných hodinách najbližšieho pracovného dňa, t. j. 21. júla 2022 o 06:09 na e-mailovú adresu Najvyššieho správneho súdu (č. l. 91), teda už po lehote na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ konaním, ktorým adresoval kasačnú sťažnosť do podateľne nepríslušného súdu mimo pracovného času v posledný deň lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, spôsobil, že nepríslušný súd z objektívnych dôvodov nemohol ani pri najlepšej vôli jeho kasačnú sťažnosť doručiť priamo do podateľne správneho súdu, ktorý rozhodnutie vydal, prípadne do podateľne Najvyššieho správneho súdu včas, teda pri zachovaní lehoty v zmysle § 443 ods. 1 SSP. Podľa názoru kasačného súdu vzniknutú situáciu v tu posudzovanej veci je potrebné hodnotiť tak, že podanie sťažovateľa bolo urobené oneskorene a lehota na podanie kasačnej sťažnosti zachovaná nebola. Kasačný súd upozorňuje na to, že sťažovateľ sa sám tým, že nepodal kasačnú sťažnosť na správne súde, ktorý tu napadnuté rozhodnutie vydal, a ani na Najvyššom správne súde v zmysle § 444 ods. 1 a 2 SSP, vystavil riziku odmietnutia kasačnej sťažnosti ako oneskorene podanej.

V. Záver

24. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd konštatuje, že zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti je neodstrániteľnou vadou konania, ktorá má za následok odmietnutie správnej žaloby bez jej meritorneho prejednávania, pretože zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno v zmysle § 443 ods. 5 SSP odpustiť a o také odpustenie sťažovateľ ani nežiadal. Kasačný súd tak kasačnú sťažnosť v zmysle § 459 písm. a) SSP odmietol bez toho, aby sa ďalej zaoberal jej dôvodmi.

25. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd v zmysle § 467 ods. 1 v spojení s § 170 písm. a) SSP tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

26. Pozornosti kasačného súdu inak tiež neušlo, že správny súd v poučení tu napadnutého rozhodnutia uviedol, že sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom, ako aj že kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom v zmysle § 449 ods. 1 SSP. Následne uviedol, že povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa v zmysle § 449 ods. 2 písm. a) SSP, avšak ďalšie situácie pod písm. b) a c), kedy sa na sťažovateľa povinné zastúpenie advokátom taktiež nevzťahuje, správny súd uviesť opomenul. Keďže v posudzovanej veci je žalovaným Centrum právnej pomoci v zmysle § 449 ods. 2 písm. c) SSP, povinné zastúpenie advokátom nevyhnutné nie je. Vzhľadom na to, že táto vada poučenia nemala žiadny vplyv na procesný postup a postavenie sťažovateľa ako účastníka konania, kasačný súd nepovažoval za potrebné robiť v tomto smere žiadne osobitné opatrenia.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.